



ת"פ 40664/11/21 - מדינת ישראל נגד שרון אדיב, גיל אבן, יואב רגב, ליאורה אלוש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 40664-11-21 מדינת ישראל נ' שרון אדיב ואח'

לפני: כבוד השופטת מיכל אגמון-גונן
המאשימה: מדינת ישראל
נגד: הנאשמים:
1. שרון אדיב
ע"י ב"כ עוה"ד אורי שפיגל ואור בן-אלי מאירי ממשרד נשיץ, ברנדס, אמיר ושות'
2. גיל אבן
ע"י ב"כ עו"ד ערן שחם-שרביט ממשרד סבוראי שחם-שביט
3. יואב רגב
ע"י ב"כ עו"ד שי נודל
4. ליאורה אלוש
ע"י ב"כ עוה"ד אלעד רן והילה תירוש ממשרד רן-תירוש ושות'

גזר דין בעניינם של נאשמים 1-2, והכרעת דין בעניין הנאשמת 4

הנאשמים הואשמו בעבירות הנוגעות לשימוש במידע פנים בחברת קנביט פארמסוטיקלס בע"מ (להלן: **חברת קנאביט** או **החברה**). לאחר הגשת כתב האישום, וטרם נערכו דיונים בתיק, הגיעה המאשימה להסדר טיעון עם הנאשמים 1-2 שרון אדיב, גיל אבן ו-4 ליאורה אלוש. במסגרת הסדרי הטיעון הודו הנאשמים 1 ו-2 בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, והורשעו בהן. הנאשם 1 הודה והורשע בשתי עבירות של שימוש במידע פנים בידי איש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, ובית המשפט התבקש לכבד את הסדר הטיעון ולגזור עליו עונש מאסר של תשעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, וכן קנס בסכום של 50,000 שקלים. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך. במסגרת הסדר הטיעון התבקש בית המשפט לגזור עליו עונש של 4.5 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ומאסר על תנאי, וכן קנס כספי בגובה 40,000 שקלים. הנאשמת 4 הואשמה בשימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, ובמסגרת הסדר הטיעון עמה התבקש בית המשפט להימנע מהרשעתה תוך קביעה שהנאשמת ביצעה את העבירה. כן התבקש בית המשפט להורות לשירות המבחן להכין תכנית מפורטת לביצוע צו שירות לתועלת הציבור. כן הסכימו הצדדים כי הנאשמת תעביר תרומה כספית של 80,000 שקלים לגוף הפועל לחינוך פיננסי של הציבור (וזו הועברה כנדרש). בית המשפט התבקש לאשר את הסדרי הטיעון.

אציין כי הנאשם 3 בחר לנהל את ההליך, ולכן העובדות שאציג להלן, בהן הודו הנאשמים, לקוחות מכתב האישום, ואין



לראות בהן עובדות שהוכחו באופן כלשהו כלפי נאשם 3.

העובדות שלעניין בהן הודו הנאשמים

1. חברת קנאביט היא חברה ציבורית שעסקה בגידול ושיווק של קנאביס רפואי. משק לוט הוא משק חקלאי השוכן במושב נאות הכיכר, שם מתגוררים ועובדים הנאשמים 1-3. כל העובדות שיפורטו להלן נכונות לתקופה הרלבנטית לכתב האישום. המשק עסק במגוון גידולים חקלאיים לרבות ירקות אורגניים, תבלינים ותמרים. במשק הוקמה חווה ייעודית לגידול הקנביס של חברת קנביט. נאשם 1, שרון אדיב (להלן: **נאשם 1** או **אדיב**), הוא הבעלים של משק לוט, והיה אחראי על הקמת חוות הקנאביס במשק. אדיב נמנה עם מייסדי קנאביט וכיהן כדירקטור בחברה. נאשם 2, גיל אבן (להלן: **נאשם 2** או **אבן**), תושב נאות הכיכר וביחסים חבריים קרובים עם אדיב. אבן החזיק במניות קנאביט ונהג להתעדכן מאדיב על מצב החברה.

2. נאשם 3, יואב רגב (להלן: **נאשם 3** או **רגב**), החליט לנהל את ההליך, ועל כן לא יפורט המיוחס לו בכתב האישום. עם זאת, למען שלמות התמונה יצוין כי רגב עבד כמנהל עבודה במשק לוט וכאחראי על הקמת חוות הקנאביס. כן נטען כי גם הוא התגורר במושב נאות הכיכר והיה חבר קרוב של אדיב.

נאשמת 4, ליאורה אלוש, מורה לאנגלית במקצועה החלה להשקיע בניירות ערך לאחר קבלת כספי ירושה דרך חשבון מיועד לכך בבנק הפועלים, למעט ההשקעה בחברת קנאביט. אלוש הייתה במערכת יחסים קרובה עם רגב.

3. החל מיום 10.8.15 נסחרו מניות החברה ברשימת השימור בבורסה לניירות ערך (להלן: **הבורסה**). החברה שאפה לצאת מרשימה זו ולשם כך היה עליה לגייס לפחות 20 מיליון ₪ כהון עצמי עד ליום 10.8.19. בינואר 2019 החל מו"מ בין קבוצת משקיעים בהובלת איש שוק בעל מוניטין (להלן: **המשקיע**), לבין החברה. במזכר הבנות ראשון בין קבוצת המשקיעים לחברת קנאביט סוכם כי קבוצת המשקיעים תשקיע סכום של 24 מיליון שקלים שיהוו את ההון העצמי הנדרש, כנגד 52% ממניות החברה. **ביום 18.1.19**, במסגרת המו"מ, הגיע המשקיע לחוות הקנביס במשק לוט לסיור בחממות.

4. **ביום 23.1.19** התקשרה אלוש ליועצת ההשקעות בבנק וביקשה למכור סכום של 200,000 שקלים מתיק ההשקעות שלה "למטרה מסוימת". על פי כתב האישום, ומבלי שיש בכך כדי להעיד דבר על עניינו של נאשם 3, רגב למד מאדיב קודם לדיווחים המידיים בינואר 19 על העסקה המתקמת עם קבוצת המשקיעים, והוא מסר לאלוש את המידע. מכאן העובדות מיוחסות לאלוש, בהן הודתה.

5. **ביום 27.1.19** התקיימה ישיבת דירקטוריון קנאביט, במסגרתה עודכנו הדירקטורים, ביניהם אדיב, על המו"מ ונכונות קבוצת המשקיעים להשקיע בחברה. המשקיע הצטרף לישיבה והציג לדירקטוריון את הצעתו ותכניתו כבעל השליטה העתידי בחברה. בסוף הישיבה הוחלט פה אחד כי הנהלת החברה תנהל מו"מ מול המשקיע בנוגע להשקעה בחברה, ובסיום פגישה נוספת בין המשקיע להנהלת החברה הסכימו הצדדים על מתווה העסקה ואדיב עודכן בדברים. אדיב, שהיה חברו של אבן, ידע כי אבן מחזיק במניות החברה וכי בעבר השקעותיו בחברה הסבו לו הפסדים.



באותו יום בו אושרה העסקה בדירקטוריון, המליץ אדיב לאבן, בהתכתבות ביניהם, לרכוש את מניית קנאביט תוך הבטחה שהמנייה תעלה: "**לך על זה אתה מרוויח בטוח**". בהמשך ההתכתבות פרט אדיב על המגעים עם קבוצת המשקיעים. **בשעה 16:24** טרם פרסום הדיווחים המיידים על ידי החברה שדווחו רק למחרת היום לבורסה, רכש אבן 1,016 ע.ג. של מניות קנאביט, בשער ממוצע של 580 אג' למניה, בסכום כולל של 5,892 ₪.

6. **למחרת היום, ביום 28.1.19** התקיימה ישיבת דירקטוריון טלפונית, במהלכה עדכנו חברי ההנהלה, ביניהם אדיב, את חברי הדירקטוריון על דרישות לשינויים מסחריים בהסכם מצד המשקיע. חברי הדירקטוריון הנחו את ההנהלה להמשיך במו"מ ולנסות להגיע להסכם.

באותו יום עצמו, 28.1.19, טרם הדיווחים המיידים של קנאביט לבורסה, פנתה אלוש לבנק וביקשה לרכוש את נייר קנאביט. יועץ ההשקעות בבנק הבהיר לה שמדובר בהשקעה מסוכנת, והיא ביקשה ממנו להמתין.

7. **ביום 29.1.19** נפגשו שוב חברי ההנהלה עם קבוצת המשקיעים, כשכולם סברו כי חתימת ההסכם מובטחת. אדיב עודכן כי בכוונת החברה לפרסם דיווח מידי על המגעים בינה לבין המשקיע. באותו יום בשעה 11:30 דיווח קנאביט בדיווח מידי כי היא מקיימת מו"מ עם קבוצת משקיעים, בשעה 12:47 הודיעה הבורסה כי בשל עמימות הדיווח הראשון היא מפסיקה את המסחר במניות החברה. בשעה 13:58, בעקבות דרישת הבורסה מסרה חברת קנאביט דיווח שני ובו פרטים נוספים, ומניית קנאביט שבה להיסחר בשלב הסגירה.

8. **באותו יום, 29.1.19**, הגיעה אלוש לבנק כדי לשנות את הסיכון של תיק המניות שלה ולרכוש את מניית קנאביט. כשיועץ ההשקעות הבהיר לה שמדובר בהשקעה מסוכנת, התקשרה אלוש לרגב, כך על פי כתב האישום בו הודתה אלוש, שבעקבותיה ביקשה לבצע את ההשקעה באופן מידי. יועץ ההשקעות לאחר שיחות עם אלוש, על פי הנטען בכתב האישום בהנחיית רגב, הזרים הוראה לרכישת 39,474 מניות קנאביט בלימיט של 760 אג' תמורת כ-300,000 ₪.

שער המסחר במניה ננעל **ביום 29.1.19**, בעליה של 45.47% בשער המניה והשער נסגר בגובה 890 אג'. למחרת היום, 30.1.19 בשעה 09:39 דיווחה קנאביט דיווח מידי על חתימת הסכם ההשקעה של 24 מיליוני שקלים כנגד מניות שתהווה, לאחר הקצאתן, 52% ממניות החברה. באותו יום ננעל המסחר בעליה נוספת של 55.73% משער העסקה האחרונה בגובה 1,386 אג'.

9. **ביום 30.1.19** בשעה 09:00 הוזרמה ההוראה של אלוש שוב באופן אוטומטי, וההוראה לא בוצעה כי הלימיט שניתן היה נמוך משער המניה בשל עליית השער המשמעותית ביום הקודם. אלוש הגיעה לבנק וביקשה להזרים הוראת רכישה בשער גבוה יותר. בשעה 10:08 הוזרמה הוראת רכישה ל-27,272 ע.ג. מניות קנאביט בלימיט 1,100 תמורת 300,000 ₪. לאחר מכן הועלה שוב הלימיט כך שבסופו של יום רכשה אלוש ביום 30.4.19 כמות כוללת של 18,395 ע.ג. מניות בשער של כ-1,364 אג' ובתמורה כספית של 250,000 ₪. הרווח שהופק עמד על 98,560 ₪.



10. בגין העברת מידע זו ע"י איש פנים ושימוש במידע שמקורו באיש פנים, הודה והורשע הנאשם 1 בעבירה של שימוש במידע פנים בידי איש פנים, והנאשם 2 בעבירה של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים. הנאשמת 4 הודתה שביצעה את המעשים שיוחסו לה בכתב האישום, אך בית המשפט התבקש שלא להרשיעה, כאמור.

11. שימוש נוסף במידע פנים עשו הנאשמים 1 ו-2, על פי הודאתם בחודש יוני 19. בהתאם לרגולציה החלה על גידול קנאביס לצרכים רפואיים נדרשה קנאביט לקבל אישור המעיד על עמידתה בדרישות. ביום 20.1.19 דיווחה קנאביט כי התקשרה עם חברה לצורך הצגת האישורים. **ביום 28.5.19** התקבלו תוצאות המבדק לפיהן חברת קנאביט מתאימה לדרישות. אדיב ידע מתוקף תפקידו על התקדמות הבדיקות.

באותו יום עצמו, ה-28.5.19, המליץ אדיב לאבן לרכוש מניות קנאביט, ובהמשך שלח לו את תוצאות המבדק לפיהן התוצאות מתאימות לדרישות. אדיב ציין כי מדובר במידע חדש.

12. **ביום 29.5.19** בשעה 09:35 רכש אבן 5,155 ע.נ. של מניות קנאביט בשער רכישה של 902 אג', בתמורה ל-46,500 ₪. **ביום 3.6.19** בשעה 9:49, דיווחה קנאביט לבורסה כי ביום 2.6.19 קיבלה החברה אישור תשתיות על פי הדרישות. באותו יום ננעל המסחר במניה בעליה של כ-39.95%, והשער נסגר בגובה 979.5 אג'.

13. בגין העברת מידע זו ע"י איש פנים ושימוש במידע שמקורו באיש פנים, הודה והורשע הנאשם 1 בעבירה נוספת של שימוש במידע פנים בידי איש פנים, והנאשם 2 בעבירה נוספת של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים.

הסדרי הטיעון והנימוקים להם

הסדרי הטיעון

14. כפי שפורט לעיל, הנאשם 1 הודה והורשע בשתי עבירות של שימוש במידע פנים בידי איש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, ובית המשפט התבקש לגזור עליו עונש מאסר של תשעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, וכן קנס בסכום של 50,000 שקלים. הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, ובית המשפט התבקש לגזור עליו עונש של 4.5 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, ומאסר על תנאי, וכן קנס כספי בגובה 40,000 שקלים. הנאשמת 3 הואשמה בשימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, עבירה לפי סעיף 52 לחוק ניירות ערך, ובמסגרת הסדר הטיעון עמה התבקש בית המשפט להימנע מהרשעתה תוך קביעה שהנאשמת ביצעה את העבירה. כן התבקש בית המשפט להורות לשירות המבחן להכין תכנית מפורטת לביצוע צו שירות לתועלת הציבור. והנאשמת העבירה, בהתאם לסיכום מוקדם עם המאשימה, תרומה כספית של 80,000 שקלים לגוף הפועל לחינוך פיננסי של הציבור.

בדיון שנערך הציגה המאשימה את נימוקיה, והסניגורים הוסיפו וטענו בעניין.

עמוד 4



תמצית נימוקי הצדדים

הן המאשימה, הן הסניגורים ביקשו מבית המשפט לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו.

הנאשם 1, שרון אדיב

טיעוני המאשימה

15. המאשימה הדגישה כי מה שמייחד את התיק הזה, והווה בסיס להסדרי הטיעון, הוא שהנאשמים אינם אנשי שוק הון קלאסיים, הם חקלאים במהותם תושבי נאות הכיכר (הנאשמים 1-3), והנאשמת 4 מורה מבאר שבע.

16. המאשימה הבהירה כי נאשם 1 מר שרון אדיב, בעלים של משק לוט, משק חקלאי, שהתמחה בגידול קנאביס, הקים את חברת קנאביט ביחד עם שני אנשים נוספים, ולאחר שנרכשה ע"י שלד בורסאי, הפך הנאשם 1 לאיש שוק הון. נאשם 1 היה אחראי על הקמת חווה ייעודית לגידול קנאביס במשק לוט. בתקופה הרלוונטית, כיהן נאשם 1 כדירקטור בחברה, לפיכך היה נאשם 1 איש פנים בחברת קנביט. לדברי המאשימה לא יכול להיות ספק כי מידע על ההשקעה הצפויה הינו מידע פנים. כפי שהודה הנאשם 1, ביום 27.1.19 המליץ נאשם 1 לנאשם 2 לרכוש מניות נוספות של קנביט, תוך שהוא מוסר לו כי החברה במגעים מתקדמים להשלמת עסקה משמעותית. הנאשם 1 חזר על הדברים שוב, בחודש יוני, באשר לאישורים הרגולטורים שנדרשו, מידע שהביא עם פרסומו לעלייה עצומה בערך המניה. על פי כתב האישום מסר הנאשם את המידע גם לנאשם 3.

17. **אשר לערכים המוגנים הבאים בבסיס עבירת שימוש במידע פנים** - המאשימה עמדה על כך שנהוג לומר כי מידע הוא סם החיים, הזורם ללא הרף בעורקיו של שוק ההון. בפרפרזה על כך ניתן לומר כי מידע פנים הוא סם מרץ הנותן לאוחזים בו יתרון בלתי הוגן ובלתי חוקי על פני המשתתפים האחרים המחשבים את השקעתם על פי מידע תיעודי וגלוי בלבד. בכך, נפגעים היעילות של שוק ההון והאמון שמשקיעים מייחסים לו. החשש הוא שמשקיעים מן השורה שיראו שמקורבים לצלחת מרוויחים יותר, ידירו את רגליהם משוק ההון ובכך תיגרם פגיעה בכלכלת המדינה.

18. המאשימה ערה לכך כי בית המשפט העליון חזר וקבע שהעונש המתאים לעבירות בגין מידע פנים הוא עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, במיוחד כאשר מדובר באיש פנים, וכי זו מגמה שהובילה המאשימה עצמה. עם זאת, המאשימה מצאה לנכון להסכים לעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה מקסימלית בשל הנסיבות המקלות - נסיבות ביצוע העבירה וכי מדובר בחקלאי, עובד אדמה ואינו איש שוק הון במובנו האמיתי. לדברי ב"כ המאשימה אמנם מעמדו של נאשם 1 בחברה היה מעמד בכיר, אך פעילותו בחברה התרכזה בעיקר בעבודת חקלאות הקשורה בהקמה וטיפול בחוות הקנאביס בנאות הכיכר. כמו כן התחשבה המאשימה בכך שנאשם 1 הודה בעבירות כבר בחקירתו ברשות לני"ע, נטל אחריות על המעשים, הצטער עליהם ושיתף פעולה עם החוקרים. בכך, חסך נאשם 1 זמן ציבורי יקר. עוד לקחה המאשימה בחשבון כי הנאשם 1 לא הרוויח מביצוע העבירות ולא פעל מלכתחילה במטרה להתעשר, אלא פעל עבור נאשם 2, שהיו ברשותו אחזקות קודמות של החברה, עליהם הפסיד, ושיתף את חברו, הנאשם 1 באכזבתו מהפסדים אלו. המאשימה הביאה פסיקה לתמוך את טיעוניה כי הסדר הטיעון ראוי בנסיבות העניין.



טיעוני סניגורו של הנאשם 1

19. סניגורו של הנאשם 1 הצטרף לדברי ב"כ המאשימה והפנה גם הוא לפסיקה הן לנושא המאסר המוצע, הן לעניין הקנס. הסניגור הדגיש גם הוא את העובדה שלנאשם 1 לא היה כל רווח מביצוע העבירות. הסניגור הדגיש את אישיותו ותרומתו של הנאשם 1 לחברה. הנאשם 1 ללא עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא כלוחם בחטיבת הנח"ל. נאשם 1, הוא בן 58, נשוי 30 שנה לציפי, אב לנוגה, נדב ויואב בני 23, 25 ו-27. למרות שאין המדובר בקטינים, הנאשם עדיין המפרנס העיקרי במשפחה ותומך כלכלית בכל ילדיו. הנאשם שהוא יליד ת"א ואשתו ציפי, החליטו לפני 25 שנה, לעשות שינוי בחיים, עזבו את מרכז הארץ ועברו לערבה, החלטה נבעה הן משיקולים מקצועיים, שכן שרון למד חקלאות, הן מתוך תחושת ציונות אמיתית, להפריח את השממה. בשנת 1997 עברו למושב נאות הככר, על גבול ירדן, קרוב לים המלח, שם הנאשם 1 ואשתו גרים עד היום. השטח אואליו הגיעו מעולם לא עובד, ואדיב, בשתי ידיים, אחרי עבודה קשה, הקים משק חקלאי לתפארת. הסניגור הדגיש כי משק לוט אותו מפעיל הנאשם, כולל גידולים מעבר לגידולי קנאביס. למעשה גידולי הקנאביס מהווים 5% מגידולי המשק, רוב הגידולים הם אורגניים ובשנים האחרונות בעיקר תבלינים ותמרים. המשק מעסיק היום בין 50 ל-60 עובדים, חוץ מבענף הקנאביס.

20. הסניגור עמד על כך שהנאשם מתנדב ותורם לחברה הן כמתנדב ביחידת חילוץ ערבה, הן בכיתת הכוננות של היישוב וכמו כן בתרומות של תוצרת חקלאית. הסניגור צירף מכתבי תודה והוקרה המעידים על כך. בנוסף, הנאשם 1 ואשתו פועלים כ"מלאכי שביל ישראל", ומארחים בביתם אנשים שמטיילים בשביל ישראל, ללא כל תמורה.

הנאשם 2, גיל אבן

טיעוני המאשימה

21. המאשימה טענה כי נאשם 2 גם הוא תושב נאות הככר שם שוכן משק לוט. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, היה נאשם 2 ביחסים חבריים קרובים עם נאשם 1. לנאשם 2 הייתה השקעה מוקדמת במניות קנביט, השקעה שהסבה לו רק הפסדים עד אותו שלב. על הרקע הזה הוא חזר ופנה לנאשם 1, שהוא כאמור חבר שלו והתעניין במצב החברה ובהתפתחויות. ב"כ המאשימה ציינה כי החומרה במעשיו של נאשם 2 מתבטאת באקטיביות שלו אל מול איש הפנים בחברה, בפניותיו החוזרות ונשנות לנאשם 1 על מנת לדלות מידע על אודות החברה, תוך ניצול יחסי הקרבה עם נאשם 1, וזאת מתוך כוונה לייצר לעצמו יתרון בלתי הוגן שיוביל לרווח כספי. כמו כן, מאז רכש נאשם 2 לראשונה את מנית קנביט עשה זאת רק כאשר היה לו מידע פנים אודותיה מנאשם 1. מנגד, זקפה המאשימה לטובת הנאשם 2 את היקף העסקאות שהוא היקף לא גבוה, הודייתו של נאשם 2 טרם הגשת כתב האישום והחסכון בזמן שיפוטי עוד לפני ניהול הוכחות.

טיעוני סניגורו של הנאשם 2

22. סניגורו של הנאשם 2 הרחיב ותיאר את הנאשם עצמו וציין כי הנאשם 2, גיל אבן, הוא מושבניק מהערבה, בן 36 אב לשלושה ילדים: 6, 4 ובת שנה ללא עבר פלילי. הנאשם 2 שירת שירות צבאי מלא בשריון, כולל השתתפות במערכה בצוק איתן ובמלחמת לבנון השנייה. הנאשם 2, בדומה לנאשם 1, מתנדב שנים ארוכות בכתת הכוננות ביישוב, פעיל בקהילה וחבר בהנהלת הקהילה במושב. לאחרונה הוא אף קיבלת תעודת הוקרה מצה"ל על השתתפותו בסיכול



הברחת אמצעי לחימה בגזרת הערבה. הנאשם 2 הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום שהוגש במסגרת הסדר הטיעון.

23. עוד עמד סניגורו של הנאשם 2 על הנסיבות הרלוונטיות, ההכרחיות להבנת כתב האישום וקביעת מתחם הענישה. לדבריו, הנאשם 2 הכיר את איש הפנים, נאשם 1, שנים ארוכות לפני שאיש הפנים זכה לתואר איש פנים, הם חברים שנים ארוכות, חברי מושב קטנטן עם 66 משפחות. לדברי ב"כ נאשם 2, הנאשם 2 סייע לנאשם 1 בניהול המשק שלו, ומשפחתו של הנאשם 2 נעזרה בנאשם 1 לניהול המשק שלהם. שיתוף הפעולה היה הדוק, עד כדי כך שלדברי ב"כ הנאשם 2, אנשי האבטחה של חב' קנביט לנים במשק של הנאשם 2. לדבריו, הנאשם 2 זיהה את הפוטנציאל, ורכש מניות בחברה עוד בשלב השלד הבורסאי, והוא ממשיך ומשקיע בחברה עד היום. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי ההתכתבויות הנוגעות למידע פנים, נעשו כחלק מהתנהלות משותפת קרובה ויום יומית בין השניים, מה שמעיד על תמימות וחוסר הבנה. הנאשם עצמו חזר על הדברים וציין שרק בדיעבד הבין כי מדובר בדברים אסורים.

הנאשמת 4

טיעוני המאשימה

24. המאשימה הבהירה את הנסיבות בשלה עותרים הצדדים להסדר של אי הרשעה. לדברי ב"כ המאשימה נסיבות הביצוע הן חריגות והן מצטרפות לנסיבות האישיות. העבירה המיוחסת לנאשמת 4 היא לפי סעיף 52ד לחוק נ"ע, שימוש במידע שמקורו באיש פנים. נאשמת 4 היא לא אשת הפנים ולא קיבלה מידע ישירות מאיש הפנים זו אמנם עבירה, אבל עניינה שונה משני הנאשמים האחרים. הנאשמת היא גם לא אשת שוק ההון, ואינה מצויה בעניין. כספי ההשקעה שלה הם כספי ירושה משני הוריה שהלכו לעולמם. עד לאירוע נשוא כתב האישום היא השקיעה בהשקעות סולידיות על פי המלצת יועצי ההשקעות בבנק. המאשימה הבהירה כי נתנה משקל, במסגרת הסדר הטיעון, לנסיבות נוספות של ביצוע העבירה המעידות על תמימות - אי ידיעת הדין - כשיועץ ההשקעות הזהיר את נאשמת 4 על הסיכון בהשקעה במניה אחת בעלת סחירות מוגבלת, נאשמת 4 יצרה קשר עם נאשם 3 ונתנה לו לדבר עם יועץ ההשקעות, כשהוא אמר, כך לדברי ב"כ המאשימה, כי הוא יודע שהמניה תעלה. על כן, כך לדברי ב"כ המאשימה, השתכנעה המאשימה כי מדובר באנשים שלא יודעים באופן אישי את הדין ופעלו מתמימות. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי מרבית הוראות הרכישה בוצעו לאחר מתן הדיווח על ידי החברה.

25. עוד הוסיפה המאשימה כי מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי, היא עובדת כמורה ביישוב הבדואי רהט, מנהלת אורך חיים נורמטיבי, וממלאה את השליחות שלה בחינוך ילדי הנגב. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמת סיפקה מסמכים המעידים שההרשעה צפויה להפסיק את העסקתה כמורה לאנגלית בבית הספר בו היא מלמדת. בנסיבות אלה, המאשימה התרשמה שהפגיעה הצפויה בנאשמת מההרשעה היא משמעותית במיוחד, מאחר שמדובר באם חד הורית המגדלת בעצמה ילד עם צרכים מיוחדים.

טיעוני הסניגורים של הנאשמת 4

26. הסניגורים של הנאשמת 4 הצטרפו לדברי ב"כ המאשימה והפנו את בית המשפט לפסיקב, ובעיקר לת"פ



29436-05-16 מדינת ישראל נ' חנה רדו (נבו, 30.11.2017, להלן: עניין חנה רדו), שם, לטענתם קיבל בית המשפט הסדר של אי הרשעה בנסיבות חמורות יותר. עוד טענה וי קיימים הסדרי אכיפה מנהליים במקרים חמורים יותר. הסניגורים הבהירו כי בית הספר בו מלמדת הנאשמת ברהט, כבר הודיע לה כי לא יוכל להמשיך ולהעסיקה, ולכן מדובר בפגיעה קשה וקונקרטי. הסניגורים הבהירו עוד כי סכום התרומה, עליו סוכם עם ב"כ המאשימה, הועבר במלואו. הסניגורים הדגישו כי הנאשמת, בת 46, יתומה מהוריה, ללא אחים, ומגדלת לבדה ילד עם צרכים מיוחדים, שאביו משלם עבורו מזונות בסכום של 1,000 שקלים לחודש בלבד.

דין והכרעה

27. כבר בפתח הדברים אציין כי הסדרי הטיעון כולם מקלים באופן שהקשה עלי לקבלם. עם זאת, בהתחשב בנסיבות המיוחדות של תיק זה, החלטתי לקבל את הסדרי הטיעון עם הנאשמים 1 ו-2 במלואם, ולכבד את הסדר הטיעון עם הנאשמת 3 לעניין העונש אך לא לעניין אי ההרשעה. להלן נימוקי.

על עבירות מידע פנים

28. עבירה של שימוש במידע פנים היא אחת העבירות החמורות במסגרת העבירות הכלכליות, שתכליותיה המרכזיות הן שמירה על הוגנות שוק ההון והשוויון בו, וכן מניעת ניצול יתרון בלתי הוגן במסחר בניירות ערך הנובע מנגישות למידע, כאשר זו אינה נחלתו של כלל ציבור המשקיעים. עבירה זו מתחייבת כדי למנוע ממשקיעים להדיר רגליהם משוק ההון, שכן שימוש במידע פנים פוגע בציפיות המשקיעים לכללי משחק הוגנים בבורסה, ובתדמית שוק ההון.

29. נפסק לא אחת כי יש להחמיר בענישה בכל הנוגע לעבירות כלכליות בכלל ועבירה של שימוש במידע פנים בפרט (ראו: ע"פ 5830/21 רועי יחיא כהן נ' מדינת ישראל (נבו, 21.06.2022, להלן: עניין רועי כהן); ע"פ 8465/15 ג'קי בן זקן נ' מדינת ישראל, פס' 14 (נבו, 12.9.2016). בע"פ 6020/12 מדינת ישראל נ' אייל עדן, פסקאות 21-23 (נבו, 29.4.2013, להלן: עניין קדץ בעליון), קבע בית המשפט העליון כי הצורך בהחמרה בענישה בנוגע לעבירות כלכליות רלוונטיות גם לעניין עבירות השימוש במידע פנים. כב' השופטת דפנה ברק-ארז קבעה (פסקאות 22-23 לפסק דינה):

"הסוגיה של רף הענישה בעבירה שבפנינו טרם נדונה בפני בית משפט זה, לגופה. עם זאת, המגמה לפיה יש מקום לגישה מחמירה, המוצאת ביטוי גם בהטלתם של עונשי מאסר בפועל בכל הנוגע לעבריינות כלכלית עמדה נגד עיניו של בית המשפט בהקשרים רבים ומגוונים בית משפט זה אף עמד על כך שהתפשטותה של תופעת העבריינות הכלכלית, כמו גם סכנותיה, מחייבות להסיט את נקודת האיזון אל עבר הדגשת האינטרס הציבורי בענישה ראויה אכן, חרף עמדה עקרונית זו, טרם הושת מאסר בפועל על מי שהורשעו בביצוע העבירה של שימוש במידע פנים בידי איש פנים. אל לנו להיקלע ל"מעגל שוטה" בשל כך, על יסוד גישה שתתריע תמיד כנגד החלתה של גישה ראויה בפעם הראשונה. כל זאת, בצד המודעות לכך שהעלאתו של רף הענישה צריכה להתבצע בהדרגה".



ובהמשך קבעה המשנה לנשיא, לימים הנשיאה, מרים נאור:

"הגענו בהליך זה לקו פרשת המים. נפל דבר, הוטל ואף אושר, עונש של מאסר בפועל. מי שיעבור בעתיד עבירות של שימוש במידע פנים מוטב שיידע כי הוא צפוי לעונשי מאסר בפועל, עונשים חמורים בהרבה מזה שהוטל הפעם על קדח".

והשופט, לימים המשנה לנשיאה, אליקים רובינשטיין ציין, שם:

"אף אנכי סבור, כי לא יהיה מנוס בעתיד מהטלת עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, ובכלל עונשים חמורים יותר מאלה שהושתו כאן, בעבירות על חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 בכלל, ולענייננו פרק ח1 שעניינו הגבלת השימוש במידע פנים בפרט.....נזכור אולי מאסר מאחורי סורג וברית ירתיע, אם יש תוחלת אמיתית להרתעה, ואם ייצא הקול - וכדאי שיצא - כי זו מנת חלקו הצפויה של עבריין מידע פנים".

30. מגמת ההחמרה בענישה בעבירות השימוש במידע פנים באה לידי ביטוי גם בתיקוני החקיקה שנעשו במהלך השנים בעניין של עבירות השימוש במידע פנים, במסגרתם הוחמר העונש בגין עבירות אלו. עמד על כך כב' השופט סולברג בעניין רועי כהן:

"מטבע הדברים, ענישה פלילית, בכלל זה מאסר מאחורי סורג וברית או בעבודות שירות, הריהי מעיקה וקשה; אישית, משפחתית, כלכלית. ברם, זהו כורח המציאות, זוהי מצוות המחוקק, וכך מורה ההלכה הפסוקה: להחמיר בעונשיהם של עברייני הצווארון הלבן, בכללם עושי השימוש במידע פנים. בתחילה, בשנת 1981, בחקיקת האיסור על שימוש במידע פנים, עמד העונש על 6 חודשי מאסר (סעיף 52ד(ב) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, שעניינו ב"שימוש במידע שמקורו באיש פנים"). בשנת 1998 הוחמר העונש לשנת מאסר, ובשנת 2011 הוכפל לשנתיים. במקביל הוחמר גם העונש על "שימוש במידע בידי איש פנים", לפי האמור בסעיף 52ג לחוק, והועמד על 5 שנות מאסר. גישת המחוקק, המחמירה באופן הדרגתי, הוטמעה אט אט בפסיקה, עקב בצד אגודל, במגמה לשרש את המכשלה המפתה, את העבירה של שימוש במידע פנים; פגיעתה רעה בשוק ההון, ביחידים ובציבור. נדרש משקל-נגד לפיתוי לעשות שימוש במידע-פנים, "תריס בפני הפורענות" (משנה, אבות ד, יא.)."

כשמדובר בהסדרי טיעון סגורים, נקבע כי אין מקום להרחיב בקביעת מתחם הענישה, זאת בעיקר כאשר על פניו הסדר הטיעון אינו חורג ממתחם הענישה (ע"פ 6943/16 גנדי גלקין נ' מדינת ישראל, פס' 3 (נבו 28.01.2018)). על כן אבחן האם על פניו הסדר הטיעון חורג ממתחם הענישה או נכלל בו.

שיקולים שנלקחו בחשבון לגבי כלל הנאשמים

מרבית השיקולים שנלקחו בחשבון יפים לשלושת הנאשמים, ואעמוד עליהם במשותף.



עצמת הפגיעה בערך החברתי המוגן

31. לענין עצמת הפגיעה בערך החברתי המוגן נלקחה בחשבון ובצדק, העובדה כי הנאשמים בענייננו אינם אנשי מפתח בכירים בשוק, שעשו שימוש במעמדם זה - אלא חברים מהמושב (במקרה של נאשמים 1 ו-2), ומי שהיתה במערכת יחסים עם מי שלפי הנטען קיבל את מידע הפנים (הנאשמת 4). הנאשמים נחשפו למידע הפנים כתוצאה מכך שאחד מהם, הנאשם 1, שנותר לגור במושב ולעסוק בחקלאות, הפך לאיש פנים. כך, נהנו הנאשמים באופן נקודתי, מגישה למידע.

32. אמנם, הסכנה שבעבירות כלכליות אינה מתגבשת רק במקרים של אנשי שוק ההון. אמון הציבור וטובת המשק נפגעים בכל מקרה שבו מופר השוויון בין השחקנים השונים בשוק ההון באופן פסול. בענין **קדץ בעליון**, נקבע לענין זה:

"כל בעלי הדין שבפנינו אינם עבריינים 'מקצועיים' או אף 'שחקנים חוזרים' בתחום של עבירות של שימוש במידע פנים...עם זאת, סכנתן של עבירות אלה מבחינת ההגנה הנדרשת על האינטרס החברתי המוגן אינה נוגעת רק למצבים החמורים ביותר של תחולתן, ומתממשת גם במקרים שבהם העבירות נוגעות לאירועים שהיקפם מצומצם יחסית, כמו בענייננו. גם אם הכישלון שבו הם נכשלו אינו מייצג את המערערים והמשיב - אף הם פגעו בשוק ההון ואף הם פעלו מתוך תאוות הבצע [...]"

על כן גם אם רצה איש הפנים להיטיב עם חבריו, עדיין המטרה שעמדה לנגד עיניהם הייתה בצע כסף, להרוויח מהמידע, ועל כן יש אמנם לקחת בחשבון את הנסיבות הייחודיות הללו, אולם עדיין יש פגיעה משמעותית בערך המוגן.

הענישה במקרים דומים

33. הפסיקה שהביאו המאשימה והנאשמים 1 ו-2 אכן מעלה כי הסדר הטיעון, על פניו, נמצא בתוך מתחם הענישה המקובל, אף כי ברף המאוד נמוך שלו כך, בת"פ (כלכלית ת"א) 57633-06-19 **מדינת ישראל נ' זאב קלימי** (נבו 31.01.2021) בנסיבות דומות יחסית נגזרו 9 חודשי עבודות שירות (על מעביר המידע, מנכ"ל חברה ציבורית) ו-3 חודשי עבודות שירות (על מקבלי המידע, אנשי עסקים). כך גם בת"פ (כלכלית) 68475-07-18 **מדינת ישראל נ' טל כהן** (נבו 06.04.2021), נגזרו על האחים טל כהן ורועי כהן עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (שלא במסגרת הסדר טיעון).

34. כך גם בת"פ (שלום ת"א) 21548-06-10 **מדינת ישראל נ' אלון וגנר** (06.01.2016) (להלן - **ענין וגנר**), הורשע הנאשם שם בביצוע עבירה אחת של שימוש במידע פנים שמקורו באיש פנים, לצד עבירות נוספות. מתחם הענישה שנקבע שם עמד על 7-16 חודשי מאסר, והעונש שנגזר על הנאשם בבית משפט השלום עמד על 7 חודשי מאסר בפועל, **שהופחתו בערעור** ל-6 חודשי עבודות שירות (ע"פ 32382-02-16 **אלון וגנר נגד מדינת ישראל** (נבו, 05.12.2016)). עניינו של וגנר היה חמור יותר מעניינם של הנאשמים בענייננו. וגנר היה איש שוק ההון, מנהל תיקים ברישיון, וביצע מספר גבוה יותר של רכישות באמצעות מידע הפנים, בסכומיהם גבוהים יותר מהנאשמים במקרה שלפנינו ובאמצעות שימוש בחשבונות קרובי משפחתו ולקוחותיו. עם זאת, העבירות **בענין וגנר** בוצעו בשנת 2004, בטרם



ההחמרה החקיקתית האחרונה בענישה על עבירות מידע פנים, וחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ועד גזר דינו היה משמעותי.

נסיבות ביצוע העבירה

35. הנאשמים ניסו לטעון כי פעלו בתמימות, ולא ידעו בזמן אמת כי מדובר בעבירות. טיעון זה אין לקבל. ניתן לקבוע כי היה תכנון ותחכום במעשיהם של הנאשמים, לאור ההלכה לפיה בעבירות הכלכליות, ובפרט בעבירות הקשורות בניירות ערך מתקיים תחכום מובנה. כך נקבע בע"פ 2103/07 **אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל**, פס' 54 (נבו, 31.12.2008):

"עבירות כלכליות, ועבירות בניירות ערך בכללן, הן עבירות שהתחכום והמורכבות טבועים בהן. הן דורשות ידע, מומחיות מקצועית ושליטה ב"רזי המשחק" באופן המאפשר להוגי העבירות ומבצעייהן לאתר "נקודות ההזדמנות" ומהלכים שיאפשרו עשיית רווחים תוך הענקת כסות לגיטימית לכאורה למעשים עברייניים. ניתן להכליל ולומר כי עבירות אלה לעולם תהיינה פרי תכנון ומחשבה. אין הן עניין ליד המקרה"

כך גם במקרה שלפניי, הנאשם 1 העביר לנאשם 2, ועל פי הודאתו שלו גם לנאשם 3 מידע פנים, בהתאם לכך נרכשו המניות ע"י הנאשם 2 והנאשמת 4. שלושת הנאשמים פעלו ללא לחץ חיצוני ובמטרה להפיק רווחים כלכליים. הנאשם 2 אף השקיע בעבר בחברה ונחל הפסדים, והנאשם 1 רצה לסייע לו להפיק רווחים.

הנזק הצפוי מביצוע העבירה

36. מעבר לרווחים שהפיקו הנאשמים מביצוע העבירות, בעבירות השימוש במידע פנים קיימת פגיעה אינהרנטית באמון הציבור בשוק ההון, כפי שפירטתי בהרחבה בפתח הדברים.

לאור כל האמור לעיל אני סבורה כי העונשים עליהם סוכם במסגרת הסדרי הטיעון אינם חורגים ממתחם הענישה בעבירות מסוג זה בנסיבותיהן, הן לעניין המאסר, הן לעניין הקנס.

בטרם גזירת הדין על בית המשפט לבחון את הגורמים הנוגעים לכל אחד מהנאשמים: הפגיעה של העונש בנאשם; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; התנהגותו החיובית של הנאשם והתרומה לחברה; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; הרתעת היחיד והרתעת הרבים. אעבור לבחון את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים שלפניי, כדי לבחון את סבירות הסדר הטיעון.

נאשמים 1 ו-2

37. הנאשמים 1 ו-2 הצביעו על מעשי התנדבות שביצעו, לרבות מכתבי ותעודות הוקרה, ושניהם, למעט העבירות שביצעו במסגרת תיק זה, מנהלים חיים נורמטיביים, יצרניים ותורמים לחברה. בנוסף, הנאשמים 1 ו-2 הודו



במיוחד להם ולקחו אחריות על מעשיהם, אף שלטענתם, בזמן אמת לא סברו כי מדובר במעשה פלילי כלל ועיקר. בנסיבותיהם האישיות יש כדי להצדיק את הסדר הטיעון, בהתייחס לכך שהעונשים עליהם סוכם מצויים ברף המאד נמוך של מתחם הענישה בעבירות שביצעו. אני סבורה כי הסדר הטיעון מקל במידה רבה עם הנאשמים 1 ו-2, ולולא הפסיקה הברורה והחד משמעית בעניין כיבוד הסדרי טיעון, ולא בלי התלבטות, מצאתי לכבד את הסדרי הטיעון בעניינם.

הממונה על עבודות שירות הגיש חוות דעת בעניינם של הנאשמים 1 ו-2.

נאשם 1

38. לאור האמור, אני גוזרת על הנאשם 1 עונש מאסר של תשעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, בעמותת "יחדיו" בדימונה ברח' מג' המפעלים 28, חמישה ימים בשבוע, כמפורט בחוות דעת הממונה, החל מיום 14.6.23. הנאשם 1 יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע, בשעה 08:00. כן אני גוזרת על הנאשם 1 מאסר על תנאי של שנה, אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על חוק ניירות ערך. כן אני גוזרת על הנאשם תשלום קנס של 50,000 שקלים, שישולם בחמישה תשלומים שווים של 10,000 שקלים החל מיום 1.7.23.

נאשם 2

39. על הנאשם 2 אני גוזרת עונש של 4.5 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות בבית אבות שירלי בדימונה, ברח' בבא סאלי 2, דימונה, חמישה ימים בשבוע על פי חוות דעת הממונה, החל מיום 14.6.23. הנאשם 2 יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר שבע, בשעה 08:00. כן אני גוזרת על הנאשם 2 מאסר על תנאי של שנה, אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה על חוק ניירות ערך. כן אני גוזרת על הנאשם 2 קנס כספי בגובה 40,000 שקלים, שישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים של 10,000 שקלים, החל ביום 1.7.23.

40. מובהר לנאשמים 1 ו-2 כי בכל הנוגע לעבודות השירות, מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועפ"י הנחיות הממונה, וכל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת ריצוי עונשם בדרך זו ונשיאת יתרת העונש במאסר בפועל.

העתק גזר הדין יישלח לממונה על עבודות שירות.

הנאשמת 4

41. באשר לנאשמת 4, התבקש בית המשפט להימנע מהרשעה ולהטיל על הנאשמת עבודות שירות לתועלת הציבור. נסיבותיה של הנאשמת מאפשרות, אם כי גם זאת בקושי רב, להסתפק בביצוע עבודות שירות לתועלת הציבור (ובשים לב לתרומה שתרמה), אך אין בהן כדי להעתר לבקשת הצדדים ולהימנע מהרשעתה. אעמוד ראשית על ההלכה

בעניין אי הרשעה, ולאחר מכן על נסיבות הנאשמת.

התנאים לאי הרשעה

42. הכלל הוא כי משהוכח ביצוע העבירה, במקרה זה מכוח הודאת הנאשמת, יש להרשיע את מבצע העבירה. ההימנעות מהרשעה הוא החריג שיש לעשות בו שימוש במשורה ובנסיבות מיוחדות בהן הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה עולה לעין שיעור על החשיבות שבהרשעה בעבירה לאור חומרתה ונסיבותיה (ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337 (1997) ע"פ 2555/13 **חי נחמיאס נגד מדינת ישראל** (9.1.2014); וכן ע"פ 3554/16 **שחר יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.6.2017)).

43. שניים הם התנאים שצריכים להתקיים במקרה בו נמנע בית המשפט מהרשעת מי שביצע עבירה: הראשון הינו שטיב העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים ויתור על הרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה, והשני הינו שהרשעה תפגע משמעותית בשיקומו של הנאשם. היינו, יש לאזן בין האינטרס הציבורי לאכיפת הדין, לבין השיקולים הנוגעים לשיקום הנאשם עצמו.

חומרת העבירה ונסיבותיה

44. עמדתי לעיל, בהרחבה, על חומרת העבירה ונסיבותיה. הובהר בפסיקה שתכליתו העיקרית של איסור על שימוש במידע פנים הינה מניעת הניצול של יתרון בלתי הוגן במסחר בניירות ערך וזאת שעה שמסחר זה מתבצע על ידי גורם בעל נגישות למידע אודות החברה בעוד לציבור הרחב אין נגישות למידע זה. אוסיף בהקשר זה כי ביסוד האיסור על שימוש במידע פנים מונחות שתי תכליות עיקריות: האחת מוסרית והשנייה נוגעת ליעילות שוק ההון. בעוד הראשונה עניינה בשמירה על הוגנות ושוויון בשוק ההון, עוסקת השנייה בשאיפה לשמור על יעילותו של שוק ההון ועל אמון הציבור בו. שימוש במידע פנים פוגע בשתי תכליות אלו. כיון שמדובר בעבירה חמורה בעלת השפעות רוחב על שוק ההון, יש מקום לאי הרשעה רק בנסיבות חריגות. עמד על כך כב' השופט אליעזר גולדברג, בע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' חיים כהן**, פ"ד מז (3) 821, 835, לגבי עבירת השוחד, גם בה נפגע כלל הציבור:

"על-פי מדיניותו של בית-משפט זה משכבר הימים, העונש ההולם עברייני שוחד הוא מאסר בפועל, כעונש מרתיע... אולם גם אם נסיבות מיוחדות יצדיקו סטייה מהכלל, עדיין חובה על בית המשפט להטביע על עבירת שוחד חותם פליליות, בדרך של הרשעת הנאשם בעבירה. שאם לא כן, מעביר בית המשפט לציבור מסר הפוך מן המתחייב, כאומר כי יש שעבירת שוחד 'נסלחת'. מכאן שאין על בית המשפט לפטור את מי שגרם להשחתת מידות במינהל הציבורי בלי להרשיעו, אלא במקרים יוצאי דופן, שבהם מחייבות הנסיבות שלא להדביק לנאשם אות קלון של הרשעה בפלילים."

והוסיפה כב' השופטת דפנה ברק-ארז בעניין **קדץ בעליון**, בפס' 24 לפסק דינה:

"אכן, כל בעלי הדין שבפנינו אינם עבריינים "מקצועיים" או אף "שחקנים חוזרים" בתחום של עבירות של שימוש במידע פנים (ולא כל שכן אף לא בכל תחום פלילי אחר). עם זאת, סכנתן של עבירות אלה מבחינת ההגנה הנדרשת על האינטרס החברתי המוגן אינה נוגעת רק למצבים



החמורים ביותר של תחולתן, ומתממשת גם במקרים שבהם העבירות נוגעות לאירועים שהיקפם מצומצם יחסית, כמו בענייננו. גם אם הכישלון שבו הם נכשלו אינו מייצג את המערערים והמשיב - אף הם פגעו בשוק ההון ואף הם פעלו מתוך תאוות בצע, גם אם בחרו לתאר אותה בפנינו כ"היסחפות". לאמיתו של דבר, העבירה של שימוש במידע פנים על-ידי איש פנים מיועדת להתמודדות בדיוק עם מקרים מסוג זה - שבהם השגת המידע התרחשה באופן "כשר" (כתוצאה טבעית של כהונה בתפקיד), אך בהמשך נעשה בו שימוש אסור לשם הפקת רווח אישי על חשבון הציבור ותוך פגיעה מערכתית בשוק ההון."

ובהמשך, בפס' 28, לגבי מי שהודה והגיע להסדר טיעון, כבענייננו:

"אומנם, נכונותו של גרטנר להודות בהזדמנות הראשונה ראויה להערכה, אך בדומה לבית המשפט קמא אף אנו לא סבורים שיש מקום להסתפק בעונש ללא הרשעה, שאינו הכלל במקרה של בגירים ולבטח אינו מתאים לעבירות שעניינן פגיעה באינטרס ציבורי, המחייבות הרשעה כחלק מהסנקציה העונשית"

פגיעה בשיקום הנאשמת

45. בחינת התנאי השני, פגיעה בשיקומה של הנאשמת, גם הוא אין בו כדי להביא לאי הרשעה. הנאשמת 4 הצביעה על הנזק שצפוי להיגרם לה - פיטוריה מבית הספר בו היא עובדת כיום, לצד היותה אם חד הורית לילד עם צרכים מיוחדים. הנאשמת 4 ביקשה, לאור האמור, להסתפק בקביעה כי ביצעה את העבירות נשוא כתב האישום, אך זאת ללא הרשעה.

אשר לפיטוריה הצפויים, ראשית, הנאשמת, כמורה לאנגלית תוכל להתפרנס במקום אחר. בכל מקרה לא הוכח כי הפגיעה בפרנסתה ככל שתהיה כזו, לא תהיה זמנית בלבד. פגיעה בפרנסה, בעיקר אם היא זמנית, לא יכולה להקנות לנאשמת חסינות מהרשעה, ובפרט לאור טיב העבירה בענייננו (לעניין זה ראו גם: עניין קלימי, פס' 71; ע"פ (ת"א) 15981-07-12 אבשלום ויינרב נ' מדינת ישראל, פס' 18 (06.02.2013); ת"פ (כלכלית ת"א) 29496-05-16 מדינת ישראל נ' אריה שמעון צ'צקס אקסלברד, פס' 26 (30.03.2017); רע"פ 5949/17 משה אמר נ' מדינת ישראל (נבו) (25.07.2017)).

46. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט אורי שהם ברע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (נבו) 10.06.2014, בפס' 8 להחלטתו:

"להלן אתייחס לטענה, לפיה ראוי לפסוח על הדרישה להצגת נזק קונקרטי העלול להיגרם לנאשם אם יורשע בדין. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם. כפי שצינתי לאחרונה בעניין שמואלי, שם דובר בנאשם



קטין, כי "אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם", ובוודאי שאין מקום להנחה מעין זו, אך משום שמדובר בנאשם נטול עבר פלילי. אימוץ עמדתו של המבקש תוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של חריג ההימנעות מהרשעה, ולהחלתו של החריג גם במקרים בהם אין כל סיבה ממשית לכך."

47. ברע"פ 1097/18 עופר בצלאל נ' מדינת ישראל (18.04.2018), התייחס בית המשפט לאפשרות פטורין וקבע (פס' 9):

"בענייננו, המבקש לא הציג ראיות לתמיכה בטענה כי ההרשעה תביא לפטורין. כפי שציין בית משפט השלום, "לו היה קיים כלל של פטורין עקב הרשעה בפלילים בחברת הדואר, או בנציבות שירות המדינה, ניתן היה להציגו". בהעדר כל מידע אחר, מקובלת עליי ההנחה כי ביצוע העבירות יכול שיובא בחשבון במסגרת הליך משמעתי בעניינו של המבקש בין אם יורשע ובין אם לאו, ואין בהרשעה עצמה להביא לפטורין באופן "אוטומטי". יתרה מכך, לא הוצג כל בסיס לטענה כי גם אם יפוט המבקש, לא יוכל להשתלב בשוק העבודה."

כפי שצינתי במקרה זה הנאשמת 4 היא מורה לאנגלית, ולא הצביעה על כך שפרנסתה תפגע לאורך זמן. ייתכן, כי לאור הנסיבות האישיות החריגות, בית הספר בו היא מלמדת כיום יוכל לשקול בשנית המשך העסקתה. מכל מקום, לאור חומרת העבירות, אין די בכך כדי להביא להעדר הרשעה.

48. התיק היחיד שבנסיבות דומות קיבל בית המשפט המלצה לאי הרשעה הינו **עניין חנה רדו**. אמנם, כפי שציין כב' השופט חאלד כבוב באותו עניין, ייתכן כי יהיו מקרים בהם יהיה מקום שלא להרשיע גם בעבירה של שימוש במידע פנים. אולם לא כך במקרה שלפניי. באותו עניין על אף שנסיבות ביצוע העבירה היו דומות, הרי שלהרשעת גב' רדו הייתה עלולה להיות השפעה שלילית ניכרת לא רק עליה עצמה, אלא על פרויקטים רבים לקידום הפריפריה וקידום נשים, בראשן עמדה, במסגרת חברה, שלא יכולה הייתה להמשיך ולהעסיקה אם הייתה מורשעת בפלילים. במקרה שלפניי לא כך הם פני הדברים.

49. **בעניין רועי כהן**, בנסיבות דומות, לא קיבל בית המשפט בקשה לאי הרשעה (או באותו עניין - ביטול הרשעה). גם שם דובר ברכישת מניות חד פעמית על סמך חוות דעת (ולא מידע פנים ממש), ואף על פי שמדובר היה במספר עבירות, לכל רכישה יוחסה עבירה למרות שהרכישות נעשו בסמוך על סמך אותו מידע כמו במקרה שלפניי. באותו מקרה היה מדובר בשני אחים שביצעו את העבירות. אחד האחים, רועי, אמור היה ללמוד לתואר שני באוניברסיטת סטנפורד, שם אשתו השלימה את לימודיה. הוברר כי אם יורשע לא יוכל לקבל ויזה לארה"ב. בית המשפט ציין לעניין זה (כב' השופט א' שטיין, שם בפס' 11-12):

"11. בפנינו אפוא אחד מאותם המקרים הלא פשוטים שבהם הסנקציה החברתית הנלוות להרשעה בפלילים מביאה עמה השלכות חמורות על מהלך חייו של מי שנמצא חייב בדינו. דברים אלו נכונים ביתר שאת ביחס לאדם צעיר כמו רועי, שכאמור נמצא עדיין בתחילת דרכו המקצועית, ושהצלחתו בתחום המקצועי בו בחר לעסוק תלויה ביכולתו לנסוע לארצות הברית לשם לימודים אקדמיים והכשרה מקצועית במוסד יוקרתי.



12. דא עקא, תוצאותיה החברתיות של הרשעה, קשות ככל שתהיינה, אינן מהוות עילה להקלה בעונשו של מי שנמצא חייב בדינו באופן המסכל את מטרות הענישה הפלילית, ובראשן גמול והרתעה יחד עם כך, כאשר ניתן למתן את ההשלכות האמורות של ההרשעה, מבלי לפגוע במיצוי היעדים של גמול והרתעה - מן הראוי שהדבר יישקל

כב' השופט נועם סולברג הוסיף לעניין זה וקבע:

"שיקולי גמול והרתעה, בד בבד עם התחשבות בנסיבות אישיות ומידה של רחמים, מצדיקים את התוצאה. העונשים שהשית בית המשפט המחוזי על המערערים, הם מתונים. אכן, ההרשעה מעיקה, אך היא נחוצה. נדרש משקל-נגד לפיתוי לעשות שימוש במידע-פנים."

לכן, על אף הפגיעה החמורה בנאשם באותו עניין, ועל אף שנגזר עליו מאסר של 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, לא נעתר בית המשפט לבקשה לביטול ההרשעה.

כך גם במקרה שלפניי, הנאשמת 4 פנתה שוב ושוב לבנק בכוונה לבצע את העסקאות, ואף השקיעה ברכישת המניות סכום לא מבוטל של 300,000 שקלים. בנסיבות אלו אין מקום שלא להרשיעה בדין.

50. הנאשמת 4 טענה, בניסיון להראות כי נסיבות ביצוע העבירות בעניינה חמורות פחות, כי מרבית הוראות הקנייה ניתנו לאחר שהחברה דיווחה לבורסה על האירוע, היינו לא היה מדובר עוד במידע פנים. אולם, הדבר לא נבע מכך שהנאשמת ביקשה לרכוש את המניות במועד מאוחר אלא להפך. על פי העובדות בהן הודתה בכתב האישום היא חזרה ופנתה לבנק בבקשה לרכוש מניות קודם לפרסום הדו"ח ע"י החברה. העובדה שחלק מהמניות נרכשו לאחר שהחברה מסרה הודעה לבורסה, והנאשמת לא נהנתה ממלוא העלייה במחיר המניות, נבעה מכך שהנאשמת הגבילה את המחיר (הוראת רכישה בלימיט), וההוראה הוזנה שוב באופן אוטומטי למחרת היום. בין אם הדבר נעשה על פי עצת הנאשם 3, או לפי עצת יועץ ההשקעות בבנק, ברור כי אין בכך כדי להקל בעניינה, שכן כוונתה הייתה לרכוש את המניות טרם שהחברה דיווחה לבורסה ולהנות מהעלייה במלואה.

51. עוד טענה ב"כ הנאשמת 4 כי היו מקרים דומים שנסגרו במסגרת הליכים מנהליים, ללא הרשעה. גם בכך אין בכדי להקל עם הנאשמת. גם אם ייתכן כי בנסיבותיה של הנאשמת ניתן היה לסיים את ההליכים כהליכים מנהליים, ואיני קובעת דבר לעניין זה, הרי מרגע שהוגש כתב אישום, עצם העובדה שניתן היה אולי לסיים בהליך מנהלי ללא הרשעה אינה רלוונטית.

ההלכה לעניין כיבוד הסדרי טיעון

52. אני ערה כמובן להלכה לפיה על בית המשפט, ככלל, לכבד הסדרי טיעון. ההלכה המרכזית בתחום הסדרי הטיעון נקבעה בהרכב מורחב בבית המשפט העליון בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, נז(1) 577 (2002), בו נקבע אופן הבחינה של הסדרי טיעון בבתי המשפט. בפסק הדין נקבע כי בתי המשפט אינם מתייחסים עוד להסדרי



הטיעון כאל הכרח לא יגונה, אלא מכירים הם בערכם ובתרומתם, לא רק כצורך מעשי, אלא גם כמוסד שיש לו הצדקה רעיונית כחלק מהשיטה האדוורסרית, ושיש אינטרס ציבורי בקיומו. בהקשר זה צוינה תרומתם של הסדרי הטיעון להרתעה אפקטיבית של עבריינים, בכך שהם מביאים להרשעתם של נאשמים רבים יותר, ובהליך קצר יותר; וכן ההקלה הנגזרת מהם לקרבנות העבירות שאינם נדרשים להעיד ויכולים להתמסר להליכי שיקומם (ראו דברי כב' השופטת, לימים הנשיאה, דורית ביניש, בעמ' 577 לפסק הדין).

53. בבג"ץ 5699/07 **פלונית א' נ' היועמ"ש**, פ"ד סב (3) 550 (2008), בעניין הסדר הטיעון בעניינו של הנשיא לשעבר משה קצב, נקבעה גישה המצמצמת את התערבות בית המשפט בשיקול דעת התביעה בהסדרי טיעון למקרים חריגים ונדירים בלבד (ראו פסקאות 10-12 לפסק דינה של כב' השופטת איילה פרוקצ'יה ופיסקה 11 לפסק דינה של כב' הנשיאה דורית ביניש. עוד ראו לעניין זה, בין רבים, בג"ץ 3036/10 **אחיה נגר נ' פרקליטות המדינה** (נבו, 3.11.10), פסקה 38 לפסק דינו של כב' השופט יורם דנציגר), וכן בג"ץ 1560/12 **יאיר שלמה דיקן נ' פרקליטות המדינה** (נבו, 29.5.2012, פסקה 6 לפסק דינה של כב' השופטת, כיום הנשיאה אסתר חיות). להרחבה על היתרונות והחסרונות בהסדרי טיעון, ראו הניתוח והאסמכתאות בגזר דיני בעניין סימנס, ת"פ (מחוזי ת"א) 4368-05-16 **מדינת ישראל נ' סימנס ישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 20.11.2017), בפרק התשיעי).

על כן בחרתי לכבד את העונש עליו סוכם, אך לאור הפסיקה הנוגעת להעדר הרשעה לא מצאתי לכבד חלק זה של הסדר הטיעון.

54. לפיכך אני מרשיעה את הנאשמת 4 בעבירה בביצועה הודתה, עבירה של שימוש במידע פנים, עבירה לפי סעיף 52 ד' לחוק ניירות ערך.

שירות המבחן יכין תכנית של"צ לנאשמת בהיקף של 250 שעות, וזאת עד ליום 15.7.23.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לשירות המבחן.

ניתן במעמד הנוכחים היום, י"ח סיוון תשפ"ג, 07 יוני 2023.